

handler de Erstatninger, som eventuelt skal ydes for Bygninger, Laan og lignende, er enslydende med Regeringsforslagets § 3.

§ 4 i vort Ændringsforslag bestemmer, at Købesummen, som skal gives for Jorden, skal betales i 4½ pCts Kreditforpligtigheder, og dette er i Overensstemmelse med det Ændringsforslag, vi stillede til Lovforslaget om Erhvervelse af Jord til Oprettelse af mindre Landbrug og Byggepladser m. v. Endvidere bestemmes det, at det Vurderingsraad, som vi altsaa har foreslaaet i vort Ændringsforslag til det Regeringsforslag, vi behandlede her i Tinget i Gaar, skal fastsætte de Erstatninger, som skal ydes Præsteembederne i Henhold til Regeringsforslagets § 3 og § 5. § 5 i vort Ændringsforslag svarer til Regeringsforslagets § 11, sidste Stykke. Ærede Medlemmer vil altsaa se, at dette vort Ændringsforslag betyder en meget betydelig Forenkling af hele dette Lovforslag, det fritager Kirken for den besværlige Opgave, den her ønsker at paatage sig, nemlig at have med Udstykning af Jord til Husmandsbrug at gøre.

Jeg skal herefter omtale de Ændringsforslag, som er stillede til dette Lovforslag af de andre Partier, og skal da først bemærke, at Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 falder med Undtagelse af Bestemmelsen om Byggegrunde sammen med § 1 i vort Ændringsforslag under Nr. 11 til det Lovforslag, vi behandlede i Gaar. Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 finder vi naturligt, men det hører efter vor Mening ikke hjemme under dette Lovforslag. Ændringsforslag Nr. 3 til § 2 falder sammen med vort Ændringsforslags § 2 og Ændringsforslag Nr. 4 til § 2 falder sammen med § 11 i vort Ændringsforslag under Nr. 11 til det Lovforslag, vi behandlede i Gaar, kun at det er Landbrugsministeren og ikke Kirkeministeren, der skal give den ønskede Dispensation. Ændringsforslag Nr. 5 til § 2 falder sammen med vort Ændringsforslags § 2. Ændringsforslag Nr. 6 stillet af Venstre til § 2, som gaar ud paa, at Menighedsraadene alene skal bestemme, om der skal forblive Jord ved Embederne, finder vi ikke at kunne gaa med til, idet vi synes, det er naturligt, at Præstegaardskommissionen ogsaa faar Medbestemmelsesret, saaledes som det er foreslaaet i Regeringsforslaget. Ændringsforslag Nr. 7 til § 2 falder sammen med vort Ændringsforslags § 2, sidste Stykke. Ændringsforslag Nr. 8 til § 4 falder med de Undtagelser, jeg omtalte i Gaar, sammen med

§ 22 i vort Ændringsforslag Nr. 11 til det da behandlede Lovforslag, men hører efter vor Mening ikke hjemme under det foreliggende Lovforslag.

Ændringsforslag Nr. 10 til § 7, som er stillet af Regeringspartierne, bestemmer, at Ejendomsskyldraadene skal foretage Vurderingen af den Jord, som Præsteembederne skal afgive. Dette maa vi bestemt modsætte os, idet en saadan Vurdering vil blive meget uensartet og derfor uretfærdig saavel for Præsteembederne som for dem, der skal have Jorden. Til lige vil der ske en stor Uret mod Præsteembederne, idet de ikke faar Jorden betalt med den Værdi, den har i Handel og Vandel, og det maa dog være et berettiget Krav fra Kirkens Side at faa den Jord betalt med dens virkelige Værdi. Bestemmelsen om, at den foretagne Vurdering kan indankes for Overskyldraadet, er en Forbedring, men dersom Overskyldraadet, som det antagelig vil komme til, skal vurdere eller omvurdere al den Jord, er det dog mere naturligt at nedsætte særlige Vurderingsraad til at foretage denne Vurdering saaledes som af os foreslaaet. Endvidere præciserer jo dette Ændringsforslag Regeringspartiernes Tanke med de periodiske Omvurderinger. Selv om vi — hvad vi imidlertid ikke kan — kunde tiltræde Bestemmelsen om disse periodiske Omvurderinger, kunde vi dog paa ingen mulig Maade gaa med til, at disse Omvurderinger skulde komme til at gaa ud over Præsteembederne; vi kunde ikke gaa med til, at disse skulde komme til at lide det Tab, som absolut vil blive en Følge af periodiske Omvurderinger. Saadant Tab maa naturligt bæres af Staten, men det fremgaar ikke af Regeringsforslaget, at dette er Meningen. Jeg kan ikke se, at der skulde være noget Gran af Retfærdighed i at skyde Præsteembederne ind mellem Staten og disse Husmandsbrug, saaledes at det Tab, der blev lidt, skulde bæres af disse Præsteembeder. Vi kan godt se, at de periodiske Omvurderinger kan betyde et Gode for disse Mennesker, naar man befinder sig under Højkonjunktur, men det modsatte vil være Tilfældet, naar man befinder sig paa et Tidspunkt, hvor Lavkonjunkturen har kulmineret; det vil dog være indlysende, at de Mennesker, som til den Tid skal gaa ind og tage Jorden, kan ikke være tjente med, at de i Løbet af nogle Aar maaske kommer til at forrente flere Tusind Kroner mere, end de har beregnet. Derved vil maaske hele deres finansielle Status brydes; det kan ske, at